

ART in Embassies Exhibition **United States Embassy Bangkok, Thailand**

COVER

Joel Washington, **Jimi Hendrix**, 1997

Acrylic on canvas, 72 x 48 in. Courtesy of the artist, Bloomington, Indiana

โจเอล วอชิงตัน, **Jimi Hendrix**, 1997

ภาพเขียนสีอะครีลิค บนผืนผ้าใบ, 182,9 x 121,9 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนา

INTRODUCTION

We are delighted to have this opportunity to introduce our ART in Embassies exhibition. Art is itself a language that crosses cultural and linguistic barriers, enabling the artist and viewer to meet, and often inspiring emotions and new ideas never dreamed of by the artist. Art is also very important to our family, and is a prism through which we have formed, in part, our impressions of the world. Wherever our family lives or travels, we put art museums and galleries first on our itinerary. Likewise, we hope that the art in our new home, the U.S. Ambassador's Residence in Bangkok, will help guests form an impression both of American life, and of our family.

Sophia, Adam, Nicole and I have selected art from my home state of Indiana. We wanted to find works that not only captured the soul of Indiana, but also would serve as a bridge between the American heartland and Thailand. Anchoring the collection are five paintings by

the Indianapolis artist John Domont. When our son Adam first saw a Hoosier [Indiana] farm scene by Domont at the Indiana State Museum, he realized that the work was very special. Domont's vibrant interpretations of farm landscapes are modern dreamlike versions of a vanishing agricultural economy. They are nostalgic, but are imbued with a sense of optimism. Perhaps more interesting to our Thai guests might be Domont's three studies of Buddhist alms bowls. The artist's exploration of Buddhism led him to create this series, and when we encountered these works in his gallery, we immediately saw a bridge that led from Indianapolis to Bangkok. Although the pieces were created in Indiana, we feel that they have found their true home in Thailand.

Another artist whose works provide a valuable link between Indiana and Thailand is Joel Washington, based in Bloomington, Indiana. Washington's portraits of Jimi Hendrix and The Beatles evoke the technique and spirit of 1960's pop art, one of our favorite periods. Moreover, his portraits of jazz artists Eric Dolphy and Roland Kirk remind us of the Thai peoples' love of jazz. His Majesty the King is the nation's leading jazz aficionado, and my best memory in Thailand was joining former President and Mrs. George H.W. Bush at a dinner in honor of the King's sixty years on the throne, and listening to His Majesty recall his time playing jazz with renowned American artists like Benny Goodman.

My family is also proud to have six silkscreen prints by Kurt Vonnegut, one of the great American novelists. Vonnegut, who was also from Indiana, was not only a talented writer, but also a gifted visual artist. His works are reminiscent of Saul Steinberg, who was his close friend. Interestingly, we have found other connections with Vonnegut. John Domont's family knew Vonnegut well, and the Domont Gallery is located near the legendary novelist's family home. During our first month in Bangkok, we hosted a lunch for the American writer Paul Theroux, who also was a close friend of Kurt Vonnegut. When he saw the works installed in the Residence, he said that the author would have approved of their display in this magnificent home. There is also a wonderful collage by Red Grooms hanging with the Vonnegut works that complements the whimsy of the Indiana writer.

Perhaps our most important work is *Terre Haute* by Robert Indiana. Indiana was born in my hometown of New Castle, and I am deeply honored to be able to display one of his paintings. Although Mr. Indiana is most famous for his sculpture entitled *Love*, my family and I came to appreciate the broader scope of his work when we saw his retrospective several years ago in Seoul, South Korea.

My family and I are grateful to all the artists and lenders as well as the ART in Embassies Program for making this exhibition possible, and sincerely hope that it helps bring our guests closer to America, and builds both an artistic and an emotional connection between Thailand and the United States. We look forward to discussing the art with you in person.

Ambassador Eric G. John and Mrs. Sophia John

Bangkok, April 2008

คำนำ

ข้าพเจ้าและครอบครัวมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสนำเสนอนิทรรศการผลงานศิลปะในโครงการศิลปะในสถานเอกอัครราชทูต (ART in Embassies - ART) ศิลปะเป็นภาษาที่ทำให้เราก้าวข้ามผ่านอุปสรรคในเรื่องของภาษาและวัฒนธรรม เป็นสื่อกลางที่ทำให้ศิลปินและผู้เข้าชมผลงานได้พบปะกัน และบ่อยครั้งยังทำให้ศิลปินมีอารมณ์ความรู้สึกและมุมมองใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อไปได้อีกด้วย ศิลปะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อครอบครัวของเราเป็นอย่างมาก และยังเป็นสิ่งสะท้อนถึงแง่มุมต่างๆ ในชีวิตของเราซึ่งเต็มไปด้วยสีสัน ในที่นี้อาจกล่าวได้ว่าศิลปะเป็นสิ่งที่ทำให้เรามีความรู้สึกประทับใจต่อโลกใบนี้ ไม่ว่าครอบครัวของเราจะเดินทางหรือย้ายไปพำนัก ณ สถานที่แห่งใด พิพิธภัณฑ์ศิลปะและห้องแสดงผลงานศิลปะเป็นจุดหมายปลายทางแรกในกำหนดการเดินทางท่องเที่ยวของเราเสมอมา เฉกเช่นเดียวกัน เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานศิลปะที่จัดแสดงที่บ้านพักแห่งใหม่ของเราในกรุงเทพมหานครจะช่วยส่งเสริมให้แขกผู้มาเยือนมีความประทับใจทั้งต่อวิถีชีวิตของชาวอเมริกันและต่อครอบครัวของเรา

โซเฟีย แอดัม นิโคล และข้าพเจ้าได้คัดสรรผลงานศิลปะจากมลรัฐอินเดียนาซึ่งเป็นมลรัฐบ้านเกิดของข้าพเจ้าเอง เรามีความปรารถนาที่จะแสวงหาผลงานศิลปะที่ไม่เพียงแต่จะสื่อถึงจิตวิญญาณของอินเดียนาเท่านั้น แต่ยังต้องทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างดินแดนซึ่งเป็นศูนย์รวมแห่งความสำคัญของอเมริกากับประเทศไทย ได้อีกด้วย ผลงานศิลปะที่นำมาจัดแสดงห้าชิ้นหลักเป็นผลงานของศิลปินชาวอินเดียนา โปลิสที่มีชื่อว่า จอห์น โคมองต์ เมื่อครั้งที่บุตรชายของเรา แอดัม เห็นภาพทิวทัศน์ฟาร์มของชาว Hoosier (ชื่อเล่นของชาวอินเดียนา) ของโคมองต์ที่พิพิธภัณฑ์แห่งมลรัฐอินเดียนาเป็นครั้งแรก เขาสามารถสัมผัสได้ถึงความรู้สึกที่มีอยู่ในงานชิ้นนี้เป็นอย่างดี การตีความของโคมองต์ที่เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาต่อภาพภูมิประเทศของไร่ชาวนั้น เปรียบเสมือนคำบอกเล่าในปัจจุบันกาลถึงการสูญหายไปของระบบเศรษฐกิจภาคเกษตรกรรม และยังเป็นการโยนหาคำถามถึงช่วงเวลาในอดีตที่เต็มไปด้วยสัมผัสแห่งการมองโลกในแง่ดีอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่าแขกชาวไทยผู้มาเยี่ยมชมงานศิลปะของเราน่าจะสนใจงานศิลปะของโคมองต์สามชิ้นซึ่งแสดงถึงบาตรพระในพุทธศาสนา ความสนใจในการค้นหาความหมายของศาสนาพุทธของตัวศิลปินนั้นได้นำไปสู่การสร้างสรรค์ชุดผลงานศิลปะนี้ขึ้นมา เมื่อเราได้ชมผลงานดังกล่าวที่ห้องแสดงผลงานของโคมองต์ เราก็มองเห็นสะพานที่เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างอินเดียนา โปลิสกับกรุงเทพมหานครได้ในทันที ถึงแม้ว่าผลงานศิลปะจะได้รับการรังสรรค์ขึ้นที่มลรัฐอินเดียนา แต่เรารู้สึกได้ว่าผลงานเหล่านี้ได้พบบ้านที่แท้จริงแล้วในประเทศไทย

ศิลปินอีกท่านหนึ่งซึ่งมีผลงานที่เป็นบทบาทสำคัญในการเชื่อมความสัมพันธ์อันล้ำค่าระหว่างมลรัฐอินเดียนากับประเทศไทยคือ โจเอล วอชิงตัน ซึ่งอาศัยอยู่ที่เมืองบลูมิงตัน รัฐอินเดียนา ผลงานภาพเหมือนจิมมี เฮนดริกซ์ (Jimi Hendrix) และ เดอะบีเทิลส์ (The Beatles) ของวอชิงตันได้ปลุกกระแสการใช้เทคนิคและจิตวิญญาณของศิลปะประชานิยม (Pop Art) ในยุคคริสต์ทศวรรษ 1960 ซึ่งเป็นหนึ่งในยุคศิลปะที่เราชื่นชอบ นอกจากนั้นผลงานภาพเหมือนศิลปินแจส เอริก ดอลฟี (Eric Dolphy) และ โรแลนด์ เคิร์ก (Roland Kirk) ยังทำให้นึกถึงความชื่นชอบในดนตรีแจสของคนไทยอีกด้วย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นผู้ที่ชื่นชอบดนตรีแจสคนสำคัญในไทย ความประทับใจสูงสุดของข้าพเจ้าในประเทศไทยคือการได้รับพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานเลี้ยงอาหารค่ำร่วมกับอดีตประธานาธิบดีจอร์จ เอช.ดับเบิลยู. บุช และภริยาในวโรกาสงานพระราชพิธีเฉลิมฉลองครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเล่าให้พวกเราฟังถึงเมื่อครั้งที่พระองค์ทรงดนตรีแจสกับศิลปินผู้มีชื่อเสียงชาวอเมริกันหลายๆ คน อาทิ เบนนี กูดแมน (Benny Goodman) เป็นต้น

ครอบครัวของข้าพเจ้ายังรู้สึกภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้เป็นเจ้าของผลงานภาพพิมพ์ซิลค์สกรีนของเคิร์ต วันเนกัต ถึงหกชิ้นด้วยกัน วันเนกัตเป็นหนึ่งในนักเขียนนวนิยายที่โด่งดังของอเมริกา เขาเป็นชาวอินเดียนาซึ่งไม่เพียงแต่เป็นนักเขียนที่มีความสามารถเท่านั้น แต่ยังเป็นศิลปินด้านทัศนศิลป์ที่มีพรสวรรค์อีกด้วย ผลงานของเขาชวนให้ระลึกถึง ซอล สไตน์เบิร์ก (Saul Steinberg) เพื่อนสนิทของเขาเอง นอกจากนี้เรายังได้พบข้อมูลที่น่าสนใจอีกด้วยว่าครอบครัวของ จอห์น โคมองต์ รู้จักกับวันเนกัตเป็นอย่างดี และห้องแสดงผลงานของโคมองต์ก็ยังตั้งอยู่ใกล้กับบ้านของครอบครัวนักเขียนนวนิยายระดับตำนานผู้นี้ด้วย ในช่วงเดือนแรกที่เรามาพำนักอยู่ที่กรุงเทพฯ นี้ ครอบครัวของเราได้เป็นเจ้าภาพอาหารกลางวันเลี้ยงรับรอง พอล เธอรูซ์ (Paul Theroux) นักเขียนชาวอเมริกันผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในเพื่อนสนิทของ เคิร์ต วันเนกัต เมื่อเขาได้เห็นผลงานของวันเนกัตที่แสดงอยู่ที่บ้านพักของเรา เขากล่าวว่าวันเนกัตต้องดีใจที่ผลงานของเขาได้ถูกนำมาแสดง ณ บ้านที่งดงามหลังนี้เป็นแน่แท้ นอกจากนี้ยังมีผลงานภาพดัดปะ (collage) ที่ยอดเยี่ยมอีกชิ้นหนึ่งของ เรด กรูมส์ ที่เรานำมาแสดงคู่กับงานของวันเนกัต ซึ่งช่วยเสริมความมีจินตนาการบรรเจิดของนักเขียนชาวอินเดียนาผู้นี้อีกด้วย

ผลงานชิ้นสำคัญที่สุดสำหรับเราน่าจะเป็น “Terre Haute” โดย โรเบิร์ต อินเดียนา ผู้ซึ่งเกิดที่เมืองบ้านเกิดของข้าพเจ้าเองคือ เมืองนิวเคสเซล ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างสุดซึ้งที่ได้มีโอกาสนำหนึ่งในภาพเขียนของเขามาจัดแสดง ถึงแม้ว่าอินเดียนาจะมีชื่อเสียงจากประติมากรรม “LOVE” มากที่สุด แต่ข้าพเจ้าและครอบครัวกลับได้มารู้จักและชื่นชมผลงานอื่นๆ ของเขาเมื่อเราได้ชมนิทรรศการที่น่าผลงานในแต่ละช่วงชีวิตของเขามาแสดงที่กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ เมื่อหลายปีก่อน

ข้าพเจ้าและครอบครัวขอขอบคุณศิลปินทุกท่านและผู้ที่เกี่ยวข้องให้เยี่ยมผลงาน รวมทั้งโครงการ ART ที่ทำให้เรามีงานในวันนี้ได้เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานศิลปะเหล่านี้จะช่วยทำให้แก่ผู้เข้าชมมีความรู้สึกลึกซึ้งกับอเมริกามากยิ่งขึ้น และช่วยสร้างความสัมพันธ์ด้านศิลปะและจิตใจระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา เราหวังว่าจะมีโอกาสได้สนทนากับท่านเกี่ยวกับงานศิลปะเหล่านี้ด้วยตนเอง

เอกอัครราชทูตเอริก จี. จอห์น และ นางโซเฟีย จอห์น

กรุงเทพฯ เมษายน 2008

THE ART IN EMBASSIES PROGRAM

The ART in Embassies Program (ART) is a unique blend of art, diplomacy, and culture. Regardless of the medium, style, or subject matter, art transcends barriers of language and provides the means by which ART promotes mutual respect and understanding among diverse cultures.

Modestly conceived in 1964, ART has evolved into a sophisticated program that curates exhibitions, managing and exhibiting more than 3,500 original works of art lent by United States citizens. The work is displayed in the public rooms of some 180 U.S. embassy residences and diplomatic missions worldwide. These exhibitions, with their diverse themes and content, represent one of the most important principles of our democracy: freedom of expression. The art is a great source of pride to U.S. ambassadors, assisting them in multi-functional outreach to the host country's educational, cultural, business, and diplomatic communities.

Works of art exhibited through the program encompass a variety of media and styles, ranging from eighteenth century colonial portraiture to multi-media installations. They are obtained through the generosity of lending sources that include U.S. museums, galleries, artists, institutions, corporations, and private collectors. In viewing the exhibitions, the thousands of guests who visit U.S. embassy residences each year have the opportunity to learn about our nation – its history, customs, values, and aspirations – by experiencing firsthand the international lines of communication known to us all as art.

The ART in Embassies Program is proud to lead this effort to present the artistic accomplishments of the people of the United States. We invite you to visit the ART website, <http://aiep.state.gov>, which features on-line versions of all exhibitions worldwide.

โครงการศิลปะในสถานเอกอัครราชทูต

โครงการศิลปะในสถานเอกอัครราชทูต (ART) เป็นการผสมผสานอย่างเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะ การทูต และวัฒนธรรม ไม่ว่าจะใช้การสื่อสารรูปแบบ หรือเนื้อหาในลักษณะใด ศิลปะก็สามารถก้าวข้ามผ่านอุปสรรคในด้านภาษา ทั้งยังเสนอแนวทางที่ช่วยส่งเสริมความเคารพซึ่งกันและกันและความเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรมอีกด้วย

นับตั้งแต่ปี 1964 ART ได้พัฒนาเป็นโครงการที่สมบูรณ์แบบ โดยได้จัดการแสดงนิทรรศการศิลปะต่างๆซึ่งเป็นผลงานดั้งเดิมมากกว่า 3,500 ชิ้นที่พลเมืองสหรัฐอเมริกาเอื้อเฟื้อให้ยืมมาจัดแสดง งานศิลปะเหล่านี้ได้จัดแสดงไว้ในห้องโถงของสถานที่พำนักของเอกอัครราชทูตและหน่วยงานทางการทูตของสหรัฐอเมริกาทั่ว 180 แห่งทั่วโลก นิทรรศการเหล่านี้มีหัวข้อและเนื้อหาที่หลากหลาย ซึ่งสะท้อนถึงหนึ่งในหลักการแห่งประชาธิปไตยที่สำคัญที่สุดของเราคือ เสรีภาพในการแสดงออก ศิลปะให้ความภาคภูมิใจอย่างมากแก่เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา และเป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้เอกอัครราชทูตสามารถเข้าถึงชุมชนการศึกษา วัฒนธรรม ธุรกิจ และการทูตของประเทศที่ตนประจำการอยู่ได้ดียิ่งขึ้น

งานศิลปะที่แสดงอยู่ในโครงการดังกล่าวได้รวบรวมความหลากหลายในการใช้สื่อและรูปแบบต่าง ๆ นับตั้งแต่ศิลปะการเขียนภาพบุคคลในสมัยอาณานิคมศตวรรษที่ 18 ไปจนถึงยุคของศิลปะสื่อผสม ทั้งนี้พิพิธภัณฑ์ ห้องแสดงภาพ ศิลปิน สถาปนิก บริษัทธุรกิจ และผู้สะสมผลงานศิลปะในสหรัฐอเมริกาได้ให้ความเอื้อเฟื้อยืมผลงานมาจัดแสดง ในการขนานินทรรศการเหล่านี้ แยกผู้มาเยือนสถานพำนักของเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาหลายพันคนในแต่ละปีมีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งในแง่ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมนิยม ประเพณี ค่านิยม และความปรารถนาอันแรงกล้าของชาติ โดยการได้สัมผัสช่องทางสื่อสารที่เป็นสากลซึ่งเรารู้จักกันในนามของศิลปะด้วยตนเอง

ART มีความภูมิใจที่ได้ริเริ่มความพยายามที่จะนำเสนอผลงานความสำเร็จทางด้านศิลปะของประชาชนชาวสหรัฐอเมริกาเหล่านี้ เราขอเชิญชวนทุกท่านให้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ ART ที่ <http://aiep.state.gov> ซึ่งนำเสนอ นิทรรศการผลงานศิลปะทั่วโลกไว้ในเว็บไซต์นี้

JOHN DOMONT | born 1950

Born in Indianapolis, Indiana, in 1950, John Domont holds a Bachelor of Fine Arts degree from the California College of Art, Oakland. He has traveled extensively and has lived in California, New Mexico, France, Germany, and Israel. The recipient of several artists' awards and commissions, he currently lives and works in Indianapolis. His art has been shown in numerous exhibitions and in the collections of the Indiana State Museum, the National Bank of Indianapolis, and the Indiana Historical Society, all in Indianapolis; The Swope Museum, Terre Haute, Indiana; Eli Lilly and Company, Simon Enterprises; and the Norton Simon Museum, Pasadena, California; as well as in many private collections.

"I began my career as a fine art photographer focused on the decisive moment and pursuing the magic of light. I looked for images that indicated a sense of universal wonderment and unity.

In my late twenties, I worked exclusively for conservation groups photographing threatened habitats and endangered species around the world. I photographed so many different mammals in water habitats that water itself became a primary focus for my artistic endeavors.

In the process of abstracting the qualities of water, as it transformed into its various aspects of light, color, movement, and energy, I began to experience a relationship with painting. By 1983 painting had become my primary means of artistic expression and landscape painting became the primary focus of my work. My paintings are an expression of inspirations from nature and my relationship to the landscape. I strive to create harmony among the three forms of light available to an artist: surface light, the light of nature, and the light of spirit. My art is about presence and place.

I work in the landscape of Indiana, my home. Our roads, pastures, fields, and forests are the essence of our landscape, the American Mid-West. The Indiana countryside is both simple and nourishing. It is in the basics of our landscape that one can see and feel the beauty of the essential, the elements of land and sky, of nature and humanity coming together. Rather than portraying the realism of a country scene, I am in pursuit of the experiential expression. When one stands alone in a field with grain and sky, wind and color as companions, an experience of unity can occur.

I am interested in expressing the harmony of the seen and the unseen. This experience of unity, which brings with it a sense of awe, supports and guides my work. My paintings are an attempt to honor the beauty and magic of living in our time and place."

In addition to landscapes, the exhibition features a selection from Domont's series entitled *Begging Bowl*. Domont believes all humans are spiritual beggars on the path of self-awareness. Seemingly disparate, both his bodies of work exude feelings of placidity and wonder, while communicating presence.

John J. Domont, A Retrospective: Place and Possibility, November 21, 2003-January 4, 2004

www.domontgallery.com
www.swope.org

จอห์น โดมองต์ | เกิดปี ค.ศ. 1950

จอห์น โดมองต์ เกิดที่เมืองอินเดียนาโพลิส มลรัฐอินเดียนาปี ค.ศ.1950 เขาสำเร็จการศึกษาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตจาก California College of Art ที่เมืองโอกแลนด์ โดมองต์ได้เดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่หลายแห่งและเคยอาศัยอยู่ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย นิวเม็กซิโก ประเทศฝรั่งเศส เยอรมนี และอิสราเอล เขาได้รับรางวัลในฐานะศิลปินและได้รับมอบหมายงานมากมาย ปัจจุบันนี้ โดมองต์อาศัยและสร้างสรรค์งานศิลปะอยู่ที่เมืองอินเดียนาโพลิส ผลงานศิลปะของเขาจัดแสดงอยู่ตามนิทรรศการศิลปะต่างๆ และอยู่ในพิพิธภัณฑสถานของมลรัฐอินเดียนา (Indiana State Museum) ธนาคารอินเดียนาโพลิสแห่งชาติ (National Bank of Indianapolis) และสมาคมประวัติศาสตร์แห่งมลรัฐอินเดียนา (Indiana Historical Society) สถานที่ดังกล่าวทั้งหมดนี้อยู่ในเมืองอินเดียนาโพลิส และนอกจากนี้ยังอยู่ในพิพิธภัณฑสถานวอเป (Swope Museum) เมืองเทราโฮท (Terre Haute) ในรัฐอินเดียนา, Eli Lilly and Company, Simon Enterprises และพิพิธภัณฑสถานนอร์ตันไซมอน (Norton Simon Museum) แห่งเมืองพาซาดีนา รัฐแคลิฟอร์เนีย รวมทั้งในครอบครองของบรรดานักสะสมอีกด้วย

“ผมเริ่มต้นด้วยการเป็นช่างภาพจิตรศิลป์โดยเน้นที่ Decisive Moment (การจับภาพเหตุการณ์หรือวัตถุด้วยความเร็วเขียนพลัน ซึ่งเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของวัตถุแต่ยังคงยึดให้อยู่ในดุลยภาพของวัตถุนั้น โดยไม่บันทึกท่วงท่าและความมีชีวิตชีวาที่ปรากฏอยู่ให้ลดน้อยลงไป) และให้ความสำคัญกับความอัศจรรย์ของแสง ผมมองภาพที่บ่งบอกถึงความรู้สึกที่มีต่อความมหัศจรรย์และความเป็นเอกภาพแห่งจักรวาล

ในช่วงอายุใกล้ 30 ปี ผมทำงานให้เฉพาะกลุ่มผู้อนุรักษ์ ถ่ายภาพถิ่นที่อยู่ของสัตว์และสัตว์สายพันธุ์ต่างๆที่ใกล้สูญพันธุ์ทั่วโลก ผมถ่ายภาพสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ที่อาศัยอยู่ในน้ำ และน้ำนั้นเองที่เป็นสิ่งสำคัญอันดับต้นๆในการรังสรรค์งานทางศิลปะของผม ในขณะที่ผมกำลังหาความหมายจากคุณลักษณะต่างๆของน้ำ ไม่ว่าจะเป็นตอนที่เปลี่ยนไปเป็นรูปของแสง สี ความเคลื่อนไหว และพลังงาน ผมได้เริ่มสร้างสัมพันธ์ภาพกับการเขียนภาพ ในปี ค.ศ.1983 ภาพเขียนได้กลายเป็นแนวทางในการแสดงออกลำดับต้นๆในความรู้สึกนึกคิดของผมที่มีต่อเรื่องศิลปะ และภาพภูมิประเทศได้กลายเป็นผลงานทางศิลปะที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับผม ภาพเขียนของผมเป็นการแสดงออกถึงแรงบันดาลใจที่ได้รับจากธรรมชาติและสัมพันธ์ภาพระหว่างผมกับภูมิประเทศ ผมมุ่งมั่นที่จะสร้างความกลมกลืนระหว่างแสงสามรูปแบบที่มีความสำคัญต่อศิลปินได้แก่ แสงที่พื้นผิว แสงตามธรรมชาติ และแสงแห่งจิตวิญญาณ ผลงานศิลปะของผมมีเนื้อหาเกี่ยวกับการมีอยู่และสถานที่

ผมทำงานศิลปะที่บ้านของผมซึ่งอยู่ท่ามกลางภูมิประเทศของมลรัฐอินเดียนา ถนน ทุ่งหญ้า ไร่นา และผืนป่าล้วนเป็นส่วนประกอบสำคัญของภูมิประเทศที่เราอาศัยอยู่ในเขตตะวันตกตอนกลาง (มิดเวสต์) ชนบทที่อินเดียนามีสภาพความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายและอุดมสมบูรณ์ สิ่งนี้เป็นพื้นฐานของภูมิประเทศของเราที่ใครๆก็สามารถมองเห็นและสัมผัสได้ถึงความงดงามขององค์ประกอบที่สำคัญทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติของผืนดินและแผ่นฟ้า และของธรรมชาติกับมนุษย์ในเชิงที่มีความสัมพันธ์กัน ผมแสวงหาสัญลักษณ์หรือการแสดงออกที่ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงมากกว่าการวาดภาพเสมือนจริงของทิวทัศน์ในชนบท เมื่อเราได้ยืนอยู่เพียงลำพังในท้องทุ่งโดยมีข้าว ท้องฟ้า สายลมและสีสันต่างๆเป็นเพื่อน เราจะสัมผัสได้ถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของธรรมชาติ

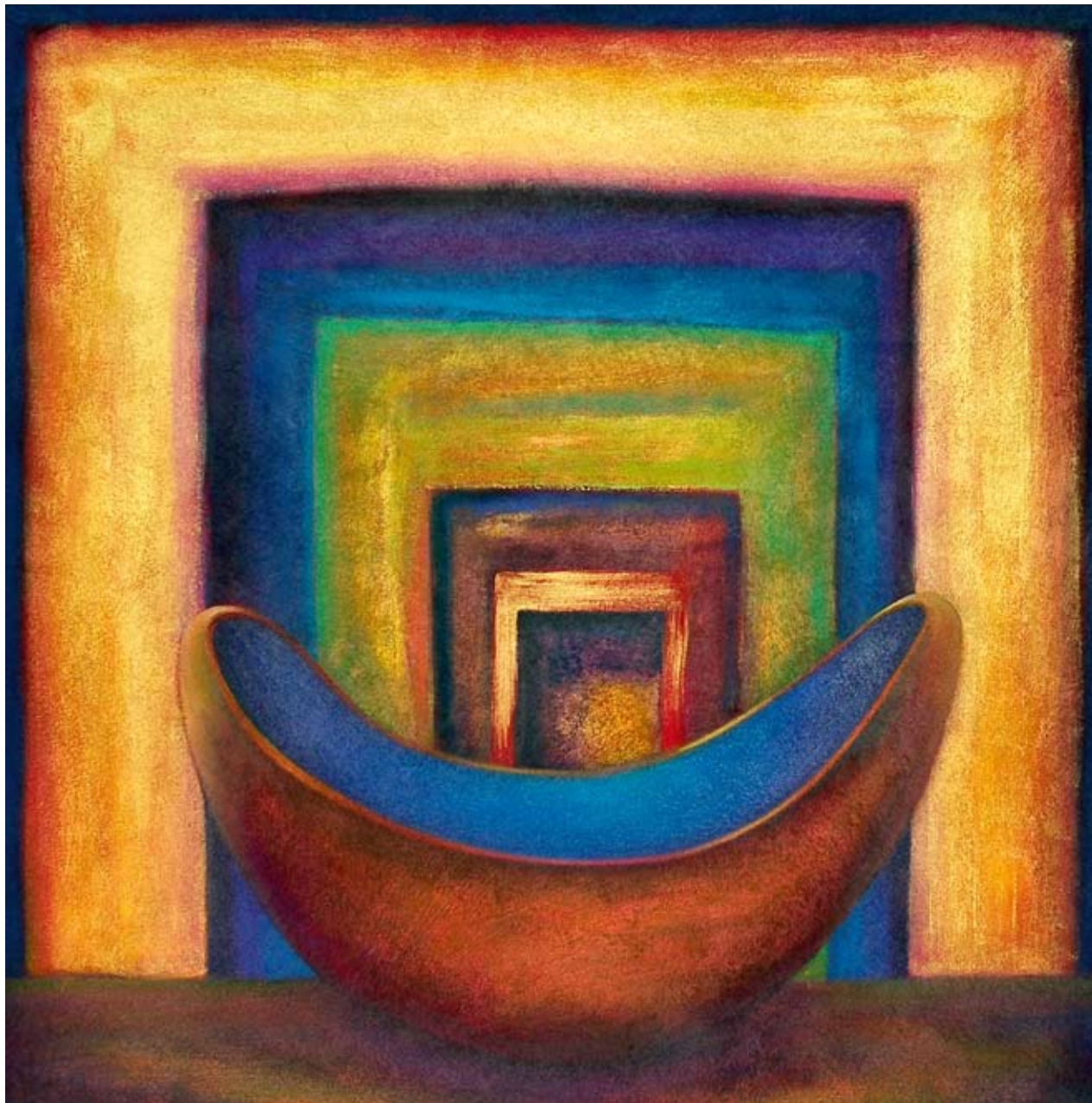
ผมมีความสนใจที่จะสื่อให้เห็นถึงความกลมกลืนของสิ่งที่เรามองเห็นและสิ่งที่เรามองไม่เห็น ประสบการณ์ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของธรรมชาตินี้ นำมาซึ่งความรู้สึกเคารพยำเกรง ได้ช่วยสนับสนุนและให้แนวทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะของผม ภาพเขียนของผมเป็นการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการยกย่องความงามและความอัศจรรย์ของการใช้ชีวิตอยู่ในช่วงเวลาและถิ่นที่อยู่อาศัยของเรา”

นอกจากภาพเขียนภูมิประเทศแล้ว นิทรรศการศิลปะยังได้นำเสนอผลงานที่ได้คัดสรรเป็นพิเศษมาจากชุดภาพเขียนของโดมองต์ซึ่งก็คือภาพ Begging Bowl (บาตรพระ) เขามีความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเสมือนเป็นขอทานทางจิตวิญญาณบนเส้นทางของการรู้จักตนเอง แม้ผลงานของโดมองต์จะดูแตกต่างกัน แต่ผลงานทั้งสองชิ้นของเขาล้วนแสดงถึงความรู้สึกของความสงบเงียบและความพิสว ในขณะเดียวกันก็สื่อถึงการใช้ชีวิตอยู่

John J. Domont, A Retrospective: Place and Possibility, 21 พฤศจิกายน 2003 – 4 มกราคม 2004

www.domontgallery.com
www.swope.org

JOHN DOMONT | จอห์น โดมองต์

Begging Bowl #29, 1999

Oil on canvas, 48 x 48 in. Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana

Begging Bowl #29, 1999

ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ, 121,9 x 121,9 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินเดียนาโพลิส มลรัฐอินเดียนา

JOHN DOMONT | จอห์น โดมองต์

Begging Bowl #57, 2007

Oil on linen, 50 x 56 in. Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana

Begging Bowl #57, 2007

ภาพสีน้ำมันบนผ้าลินิน, 127 x 142,2 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินดีแอนาโพลิส มลรัฐอินดีแอนา

JOHN DOMONT | จอห์น โดมองต์

Begging Bowl #58, 2007

Oil on linen, 48 x 54 in. Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana

Begging Bowl #58, 2007

ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าลินิน, 121,9 x 137,2 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินเดียนาโพลิส มลรัฐอินเดียนา

JOHN DOMONT | จอห์น โดมองต์

Color Falling, 2007

Oil on linen, 64 x 64 in. Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana

Color Falling, 2007

ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าลินิน, 162,5 x 162,5 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินเดียนาโพลิส มลรัฐอินเดียนา

JOHN DOMONT | จอห์น โดมองต์

Harvest Moon Rising, 2007

Oil on linen, 60 x 66 in. Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana

Harvest Moon Rising, 2007

ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าลินิน, 152,4 x 167,6 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินดีแอนาโพลิส มลรัฐอินดีแอนา

RED GROOMS | born 1937

Red Grooms was born in Nashville, Tennessee, in the middle of the Great Depression in 1937. He attended the Art Institute of Chicago, Illinois, and Peabody College in Nashville, Tennessee. He moved to New York City in 1956 to study at the New School for Social Research. In 1957 Grooms participated in a summer session at the Hans Hofmann School of Fine Arts in Provincetown, Massachusetts.

During the late 1950s and early 1960s, Grooms made a number of Happenings, including his best known *The Burning Building*, in 1959. Shortly thereafter, he invented sculpto-pictoramas, the mixed-media installations that would become his signature craft. Melding painting and sculpture, these immersive constructions invited interaction with the viewer, and were often populated with colorful, cartoon-like characters from many different walks of life. His two most notable installations, the 1967 *City of Chicago* and the 1975 *Ruckus Manhattan*, were done in collaboration with his wife at the time, an artist in her own right, Mimi Gross. Besides painting and sculpture, Grooms is also known for his prolific printmaking. He has experimented with numerous techniques, creating woodblock prints, spray-painted stencils, soft-ground etchings, and elaborate three-dimensional lithograph constructions.

Grooms' work has been exhibited across the United States, Europe, and Japan, and is included in the collections of some thirty-nine museums, including the Art Institute of Chicago, Illinois; the Museum of Modern Art, the Whitney Museum of American Art, and the Metropolitan Museum of Art, all in New York City; Cheekwood Botanical Garden and Museum of Art in Nashville, Tennessee; the Cleveland Museum of Art, Ohio; and the Carnegie Museum of Art, Pittsburgh, Pennsylvania. In 2003 Grooms was awarded the Lifetime Achievement Award by the National Academy of Design, New York City. Grooms currently lives and works in New York City.

http://en.wikipedia.org/wiki/Red_Grooms

The fantasy narrative of *Hippodrome Hardware* honors the hardware used to build Grooms' grandmother's house, and the tools of the trade employed in the Hippodrome, Manhattan's biggest theater. Staged initially as a live performance in 1972, the piece was translated into a movie a year later. Both versions were done as a circus-style show: "I always liked the properties of clowns – the funny cars, things they made themselves that weren't slick. Things scaled up for a burlesque effect." The exuberant, surreal image of this mixed-media drawing depicts the impossible feat of a giant, unmanned hammer about to pound sun-shaped boards into plywood cloud-filled skies, thus alluding both to the "maker" of the universe and the artist himself as maker.

เรด กรูมส์ | เกิดปี ค.ศ. 1937

เรด กรูมส์ เกิดที่เมืองเนชวิลล์ มลรัฐเทนเนสซี ในช่วงกลางของเหตุการณ์เศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (The Great Depression) ในปี 1937 เขาได้เข้าศึกษาที่สถาบันศิลปะแห่งชิคาโก (Art Institute of Chicago) มลรัฐอิลลินอยส์ และ วิทยาลัยเพอบอดี (Peabody College) ที่เมืองเนชวิลล์ มลรัฐเทนเนสซี เขาย้ายไปนิวยอร์กในปี 1956 เพื่อเข้าศึกษาที่ New School for Social Research กรูมส์ได้เรียนภาคฤดูร้อนที่โรงเรียนจิตรศิลป์ ฮานส์ ฮอฟมันน์ (Hans Hofmann School of Fine Arts) ในปี 1957 ที่เมืองโพรวินซ์ทาวน์ มลรัฐแมสซาชูเซตส์

ในช่วงปลายของคริสต์ทศวรรษ 1950 และต้นคริสต์ทศวรรษ 1960 กรูมส์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะมากมายรวมถึงผลงานอันเลื่องชื่อมากที่สุดของเขาในปี 1959 คือ The Burning Building หลังจากนั้นไม่นานเขาก็ได้คิดค้น “sculpto-pictoramas” ซึ่งเป็นศิลปะสื่อผสมที่ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ในงานศิลปะของเขาไปแล้ว [“sculpto-pictoramas” คือ งานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมซึ่งอยู่ในระดับสัดส่วนที่ใหญ่ เขาได้เปรียบเทียบงานศิลปะนี้เข้ากับภาพสามมิติที่เกิดจากการวางภาพหรือวัตถุลงบนพื้นหลัง งานประเภทนี้เป็นงานที่รวบรวมรูปแบบของศิลปะประชานิยม (Pop Art) และศิลปะที่มุ่งแสดงถึงความรู้สึกลึกซึ้งกว่าแสดงให้เหมือนจริง (Expressionism) เข้าไว้ด้วยกัน ศิลปะ sculpto-pictoramas ของเขามีการใช้สื่อที่หลากหลาย] การผสมผสานศิลปะจิตรกรรมและประติมากรรมเข้าด้วยกันนี้ เป็นการกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม และบ่อยครั้งที่พบว่างานศิลปะนั้นจะประกอบไปด้วยคนต่างๆ จากหลากหลายอาชีพที่มีลักษณะและนิสัยแบบการดูผลงานการจัดวางทางศิลปะที่มีความโดดเด่นมากที่สุดสองชิ้นของเขาคือ City of Chicago ในปี 1967 และ Ruckus Manhattan ในปี 1975 รังสรรค์ขึ้นโดยกรูมส์และภรรยา มิมี กรอส ซึ่งเป็นศิลปินเช่นกัน นอกจากงานจิตรกรรมและประติมากรรมแล้ว กรูมส์ยังได้ชื่อว่าเป็นศิลปินผู้สร้างสรรค์ศิลปะภาพพิมพ์จำนวนมาก เขาได้ทดลองเทคนิคอื่นหลากหลาย ประดิษฐ์แม่พิมพ์ที่ทำด้วยไม้ พิมพ์ลงบนแบบบลู (stencil) การทำภาพพิมพ์กัดกรดพื้นนิม และการเพิ่มเติมรายละเอียดให้ภาพพิมพ์หินสามมิติ

ผลงานศิลปะของกรูมส์เคยจัดแสดงในสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น ทั้งยังอยู่ในพิพิธภัณฑสถานประมาณ 39 แห่ง รวมทั้งสถาบันศิลปะแห่งชิคาโก (Art Institute of Chicago) มลรัฐอิลลินอยส์ พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ (Museum of Modern Art) พิพิธภัณฑ์ศิลปะอเมริกันวิทนี (Whitney Museum of American Art) และพิพิธภัณฑศิลปะ Metropolitan Museum of Art ทั้งหมดนี้อยู่ในนิวยอร์ก และยังรวมถึงสวนพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑศิลปะชีควูด (Cheekwood Botanical Garden and Museum of Art) ที่เนชวิลล์ มลรัฐเทนเนสซี พิพิธภัณฑ์ศิลปะคลีฟแลนด์ มลรัฐโอไฮโอ และพิพิธภัณฑศิลปะคาร์เนกี (Carnegie Museum of Art) เมืองพิตส์เบิร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย ในปี 2003 กรูมส์ได้รับรางวัล Lifetime Achievement Award จาก National Academy of Design ที่นครนิวยอร์ก ปัจจุบันนี้เขาอาศัยและทำงานศิลปะอยู่ที่นิวยอร์ก

http://en.wikipedia.org/wiki/Red_Grooms

การบอกเล่าแบบเพื่อนและเต็มไปด้วยจินตนาการผ่านผลงานศิลปะ Hippodrome Hardware ของเขาเป็นการให้เกียรติอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้สร้างบ้านของคุณยายของกรูมส์และทั้งยังเป็นการให้เกียรติเครื่องมือที่ใช้ประกอบอาชีพการทำงานซึ่งใช้ใน Hippodrome โรงละครที่ใหญ่ที่สุดในแมนฮัตตันอีกด้วย ผลงานศิลปะดังกล่าวได้นำไปแสดงสดเป็นละครเวทีในเบื้องต้นในปี 1972 อีกหนึ่งปีต่อมาจึงได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์ การแสดงทั้งสองแขนงดังกล่าวนี้เป็นการแสดงที่สื่อออกมาในรูปแบบของคณะละครสัตว์ “ผมชื่นชอบอุปกรณ์ประกอบการแสดงของตัวตลกเสมอมา เช่น เหล่าบรรดาการตลกทั้งหลาย หรือ สิ่งต่างๆ ที่พวกเขาทำขึ้นมาเองซึ่งไม่ได้เรียบร้อยประณีตตามแบบฉบับที่ควรจะเป็น ทุกอย่างทำให้ดูมีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกแบบล้อเลียนเสียดสี” ภาพลักษณ์ที่มีชีวิตชีวาและเหนือจริงของรูปเขียนสื่อผสมบรรยายให้เห็นถึงภารกิจที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ของค้อนยักษ์ค้อนหนึ่งที่ไม่มีความปลอดภัยและกำลังจะทุบแผ่นกระดานรูปทรงพระอาทิตย์ให้กลายเป็นไม้อัดรูปท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยมวลหมู่เมฆ ในที่นี้หมายถึง “ผู้สร้างจักรวาล” และศิลปินในฐานะผู้สร้าง

RED GROOMS | เรด กรูมส์

I Nailed Wooden Suns to Wooden Skies (in conjunction with the film «Hippodrome Hardware»), 1972

Polymer and collage on paper, 21 ½ x 31 in.

On Loan from International Arts & Artists Hechinger Collection, Tools as Art; Gift of John and June Hechinger, Washington, D.C.

I Nailed Wooden Suns to Wooden Skies (in conjunction with the film «Hippodrome Hardware»), 1972

ศิลปะการใช้สีโพลีเมอร์และการตัดปะกระดาษและเศษวัสดุต่างๆบนกระดาษ, 54,6 x 78,7 ซม.

ขอเชิญภาพจาก International Arts & Artists Hechinger Collection, Tools as Art; Gift of John and June Hechinger, วอชิงตัน ดี.ซี.

ROBERT INDIANA | born 1928

Robert Indiana was born in New Castle, Indiana, in 1928, and changed his name from Robert Clark before moving in 1954 to New York City, where he joined the pop art movement. Drawing on commercial art approaches blended with existentialism, his distinctive imagery gradually moved toward what the artist calls “sculptural poems.” Indiana’s work often consists of bold, simple, iconic images, especially numbers and short words like “EAT,” “HUG,” and “LOVE.”

He is also known for painting the unique basketball court formerly used by the Milwaukee Bucks in that city’s U.S. Cellular Arena, with a large M shape taking up each half of the court. His 2002 aluminum sculpture in the lobby of Taipei 101, titled *1-0*, uses multicolored numbers to suggest the conduct of world trade and the patterns of human life.

Since 1978 Indiana has been a resident of the island town of Vinalhaven, Maine. He appeared in Andy Warhol’s film *Eat* (1964), which is a single 45-minute shot of Indiana eating a mushroom. Indiana has also been a theatrical set and costume designer, and after the September 11, 2001 attacks on the United States, he produced a series of *Peace Paintings*, which were exhibited in New York in 2004.

Indiana’s best known image is the word “LOVE” in upper-case letters, arranged in a square with a tilted letter O. This image, first created for a Christmas card for the Museum of Modern Art in 1964, was included on an eight-cent United States Postal Service postage stamp in 1973, the first of their regular series of love stamps. Infamously, Indiana failed to register the copyright for his catchy image and found it difficult to deter unauthorized use. Sculpture versions of the Indiana image have been installed at several American locations as well as in Taipei, Japan, Singapore, Spain, Canada, and Israel.

http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Indiana

โรเบิร์ต อินเดียนา | เกิดปี ค.ศ. 1928

โรเบิร์ต อินเดียนา เกิดที่เมืองนิวแคสเซิล มลรัฐอินเดียนา ปี 1928 และได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรเบิร์ต คลาร์ก ก่อนที่จะย้ายไปนครนิวยอร์กในปี 1954 ที่ซึ่งเขาได้เข้าร่วมขบวนการศิลปะประชานิยม (Pop Art Movement) การวาดภาพเพื่อการพาณิชย์ศิลป์เป็นการเข้าไปสู่การผสมผสานกับปรัชญาอัตถิภาวนิยม ภาพวาดที่มีลักษณะพิเศษนี้ค่อยๆ เคลื่อนเข้าไปสู่สิ่งซึ่งศิลปินเรียกว่า ประติมากรรมกลอน (sculptural poem) ผลงานของอินเดียนามักประกอบไปด้วยภาพสัญลักษณ์ที่โดดเด่น เรียบง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวเลขและคำสั้นๆ เช่น "EAT" "HUG" และ "LOVE"

อินเดียนายังเป็นที่รู้จักจากงานทาสีสนามบาสเก็ตบอลในสนามกีฬา U.S. Cellular Arena ของเมืองที่ทีมมิลวอกี บัคส์ (Milwaukee Bucks) เคยใช้ โดยทาสีรูปอักษร M ขนาดใหญ่ในแต่ละครึ่งของสนาม ผลงานประติมากรรมของเขาในปี 2002 ที่ทำจากอะลูมิเนียมที่มีชื่อว่า 1-0 ตั้งอยู่ในล็อบบี้ของอาคารไทเป 101 ใช้ตัวเลขที่มีหลากหลายสีส้นเพื่อแสดงถึงกิจการค้าในโลกและรูปแบบของชีวิตมนุษย์

นับตั้งแต่ปี 1978 อินเดียนาได้อาศัยอยู่ที่เมือง วินาลเฮเวน (Vinalhaven) ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่บนเกาะของรัฐเมน เขาได้แสดงในภาพยนตร์เรื่อง Eat (1964) ของแอนดี วอร์ฮอล ซึ่งเป็นฉากที่อินเดียนากำลังกินหัตถ์รวดเร็วเป็นเวลา 45 นาที เขายังเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและอุปกรณ์ประกอบฉากอีกด้วย และหลังจากเหตุการณ์วินาศกรรมวันที่ 11 กันยายน 2001 เขาได้สร้างสรรค์ชุดภาพเขียนเรื่อง Peace Paintings ซึ่งได้แสดงในปี 2004 ที่นิวยอร์ก

ผลงานศิลปะที่มีชื่อเสียงที่สุดของอินเดียนาคือ งานศิลปะที่เป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ "LOVE" ซึ่งได้จัดวางให้อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมโดยมีจุดเด่นอยู่ที่ตัวอักษร O ซึ่งเฉียงอยู่ ในเบื้องต้นงานศิลปะนี้สร้างขึ้นในปี 1964 สำหรับใช้ในบัตรอวยพรวันคริสต์มาสของพิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ (Museum of Modern Art) และต่อมาในปี 1973 ได้ถูกนำไปใช้กับดวงตราไปรษณียากรราคา 8 เซนต์ของการไปรษณีย์แห่งประเทศไทย (USPS) ซึ่งเป็นชุดดวงตราไปรษณียากร LOVE ชุดแรกของ USPS นำเสียดายที่อินเดียนาไม่ได้จดลิขสิทธิ์ผลงานศิลปะที่ง่ายต่อการจดจำและเป็นที่รู้จักขึ้นนี้ ทั้งยังพบว่าเป็นการยากที่จะขัดขวางการนำผลงานศิลปะของเขาไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตอีกด้วย ประติมากรรมต่างๆของอินเดียนาได้ตั้งแสดงอยู่ในสถานที่หลายแห่งในประเทศสหรัฐอเมริกา ไทเป ญี่ปุ่น สิงคโปร์ สเปน แคนาดา และอิสราเอล

http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Indiana

ROBERT INDIANA | โรเบิร์ต อินเดียนา

Terre Haute, 1960

Oil on canvas, 62 $\frac{7}{8}$ x 39 $\frac{5}{16}$ in.
From the Collection of the Indiana
State Museum and Historic Sites,
Indianapolis, Indiana

Terre Haute, 1960

ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ
159,7 x 100,5 ซม.
จากภาพสะสมของ Indiana State
Museum and Historic Sites
เมืองอินเดียนาโพลิส มลรัฐอินเดียนา

JAMES SPENCER RUSSELL | 1915-2000

James Spencer Russell was born in Monticello, Indiana, in 1915, but spent most of his life in New York City. He studied with Raymond Johnson at the University of New Mexico, Albuquerque, where he received his Bachelors of Fine Art degree, and with Donald Oenslager at Yale University, New Haven, Connecticut, where he received his Masters of Fine Art degree. He exhibited work all across the United States, and was considered a pioneer of set design for conversion to color television, working at NBC Television. His one-man shows of watercolors and drawings resulted in the inclusion of pieces in the movies *Midnight Cowboy* and *John and Mary*. An avid jazz fan, he had work on the cover of Chico Freeman's album titled *Chico*. Russell exhibited at the American Federation of the Arts, New York City, the Rhode Island School of Design in Providence; and at Southern Illinois University, before retiring to Kewanee, Indiana. He died in 2000.

www.indianamuseum.org

เจมส์ สเปนเซอร์ รัสเซลล์ | 1915-2000

เจมส์ สเปนเซอร์ รัสเซลล์ เกิดที่เมืองมอนติเซลโล มลรัฐอินเดียนา ในปี 1915 แต่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ที่นครนิวยอร์ก เขาศึกษากับ เรย์มอนด์ จอห์นสัน ที่มหาวิทยาลัยนิวเม็กซิโก (University of New Mexico) เมืองอัลบูเคอร์คีที่เขาสำเร็จการศึกษาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต นอกจากนั้น เขายังได้เข้าศึกษากับ โด널ด์ อุนสเลจเจอร์ (Donald Oenslager) และสำเร็จการศึกษาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเยล (Yale University) เมืองนิว เฮเวน รัฐคอนเนคติกัต รัสเซลล์ได้แสดงผลงานศิลปะของเขาทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาและได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้บุกเบิกการออกแบบฉากที่เปลี่ยนได้สำหรับโทรทัศน์ที่สถานีโทรทัศน์ NBC และเป็นเจ้าของผลงานสีน้ำและลายเส้นที่ถูกนำไปแสดงในภาพยนตร์เรื่อง *Midnight Cowboy* และ *John and Mary* ในฐานะที่รัสเซลล์เป็นผู้กลั่นโคล้เพลงแจ๊สคนหนึ่ง เขาได้ทำปกให้อัลบั้ม *Chico* ของชิโก ฟรีแมน รัสเซลล์ได้จัดแสดงผลงานศิลปะของเขาที่ American Federation of the Arts ในนครนิวยอร์ก Rhode Island School of Design ที่เมืองโพรวิเดนซ์ และ Southern Illinois University ก่อนที่จะเกษียณอายุไปพักอาศัยอยู่ใน เควานนา มลรัฐอินเดียนา เขาถึงแก่กรรมเมื่อปี 2000

www.indianamuseum.org

JAMES SPENCER RUSSELL | เจมส์ สเปนเซอร์ รัสเซลล์

Untitled (man sitting on a chair), 1955-1965

Oil on board, 26 1/8 x 32 1/8 in.

From the Collection of the Indiana State Museum and Historic Sites, Indianapolis, Indiana;
Donated by Dr. Steven Conant in Memory of Mrs. H.L. Conant and Miss Joan D. Weisenberger

Untitled (man sitting on a chair), 1955-1965

ภาพสีน้ำมันบนแผ่นกระดาน, 66,4 x 81,6 ซม.

จากภาพสะสมของ Indiana State Museum and Historic Sites เมืองอินเดียนาโพลิส มลรัฐอินเดียนา
บริจาคโดย Dr. Steven Conant เพื่อเป็นการไว้อาลัยให้แก่ Mrs. H.L. Conant และ Miss Joan D. Weisenberger

JAMES SPENCER RUSSELL | เจมส์ สเปนเซอร์ รัสเซลล์

Untitled (orange and tan abstract), 1940-1949

Oil on canvas, 30 ⁵/₁₆ x 20 ¹¹/₁₆ in.

From the Collection of the Indiana State Museum and Historic Sites, Indianapolis, Indiana

Untitled (orange and tan abstract), 1940-1949

ภาพสีน้ำมันบนผ้าใบ, 77,8 x 52,5 ซม.

จากภาพสะสมของ Indiana State Museum and Historic Sites เมืองอินดีแอนาโพลิส มลรัฐอินดีแอนา

KURT VONNEGUT, JR. | 1922-2007

Kurt Vonnegut, Jr. was born in Indianapolis, Indiana, in 1922, to fourth-generation German-American parents, son and grandson of architects in the Indianapolis firm Vonnegut & Bohm. He graduated from Shortridge High School in Indianapolis, and later attended Butler University in Indianapolis for a short time before transferring to Cornell University, Ithaca, New York, where he studied biochemistry and worked for the student newspaper. During World War II, Vonnegut fought in the Army, was taken as a prisoner of war, and was awarded a Purple Heart for having been wounded in the Battle of the Bulge. His war experience, along with the suicide of his mother in 1944 on Mother's Day, had a profound impact on his work. He is a distinguished author of books such as *Player Piano* and *Slaughterhouse-Five*. After the war, he attended the University of Chicago, Illinois, which eventually awarded him a Master's degree in 1971 for his novel, *Cat's Cradle*. Vonnegut died at the age of eighty-four in New York City from complications resulting from a fall at his home.

Vonnegut's work as a visual artist began with creating his own illustrations for *Slaughterhouse-Five* and developed with *Breakfast of Champions*, which included numerous felt-tip drawings. From 1993 onward, he collaborated with artist Joe Petro III on a range of silkscreen prints. He also created an album cover for the band Phish called *Hook Line and Sinker*, which is currently on view at the Rock and Roll Hall of Fame. Critic Peter Reed has commented: "Less familiar than the fiction, however, are Vonnegut's creations in the graphic arts. These reveal the same postmodern heterogeneity, the fantastic and the mundane, sentiment and irony, humor and melancholy."

http://en.wikipedia.org/wiki/Kurt_Vonnegut • <http://www.vonnegut.com/>

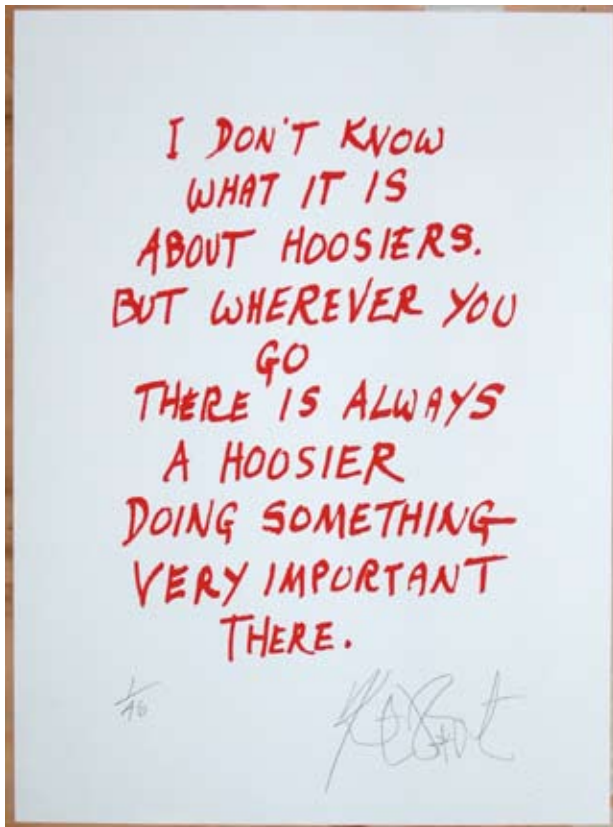
เคิร์ต วันเนกัต, จูเนียร์ | 1922-2007

เคิร์ต วันเนกัต, จูเนียร์ เกิดที่เมืองอินเดียนาโพลิส มลรัฐอินเดียนาในปี 1922 บิดามารดาของเขาเป็นชาวเยอรมัน-อเมริกันรุ่นที่สี่ เขาเป็นลูกชายและหลานชายของเหล่าสถาปนิกแห่งบริษัท Indianapolis firm Vonnegut & Bohm วันเนกัตสำเร็จการศึกษากจากโรงเรียนมัธยมปลายชอร์ทริดจ์ (Shortridge High School) ในเมืองอินเดียนาโพลิส หลังจากนั้นได้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบัตเลอร์ (Butler University) ในเมืองอินเดียนาโพลิสเป็นระยะเวลาสั้นๆ ก่อนที่จะย้ายไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยคอร์เนล เมืองอิทาคา รัฐนิวยอร์ก ซึ่งเขาได้ศึกษาชีวเคมีวิทยาและทำงานกับหนังสือพิมพ์ที่จัดทำกันในหมู่นักศึกษา ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง วันเนกัตได้เข้าร่วมสู้รบกับกองทัพ ถูกจับเป็นเชลยศึก และได้รับเหรียญกล้าหาญเพอร์เฟิล ฮาร์ท จากการได้รับบาดเจ็บในการสู้รบที่เรียกว่า Battle of the Bulge ประสบการณ์ในเรื่องสงครามตามมาด้วยอัศวินบาตกรรมของมารดาของเขาในวันแม่ในปี 1944 มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อผลงานศิลปะของวันเนกัต เขาเป็นผู้เขียนหนังสือที่มีชื่อเสียงโดดเด่นเป็นอย่างมาก เช่น *Player Piano* และ *Slaughterhouse-Five* หลังสงคราม เขาได้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยชิคาโก (University of Chicago) มลรัฐอิลลินอยส์ ซึ่งในที่สุดเขาก็ได้รับปริญญามหาบัณฑิตในปี 1971 จากนวนิยายของเขาเรื่อง *Cat's Cradle* วันเนกัตเสียชีวิตเมื่ออายุ 84 ปีที่นครนิวยอร์ก จากโรคแทรกซ้อนต่างๆ หลังจากการหกล้มที่บ้านของเขาเอง

วันเนกัตในฐานะศิลปินทัศนศิลป์ได้เริ่มสร้างสรรค์งานศิลปะโดยการวาดภาพประกอบสำหรับหนังสือของเขาเรื่อง *Slaughterhouse-Five* และต่อมาก็ได้วาดภาพประกอบสำหรับหนังสือเรื่อง *Breakfast of Champions* ซึ่งประกอบไปด้วยภาพวาดมากมายที่วาดจากปากกาเมจิก นับตั้งแต่ปี 1993 เป็นต้นมา เขาได้ทำงานศิลปะซิลค์สกรีนร่วมกับศิลปินชื่อ โจ เปโตร III วันเนกัตได้ทำปกอัลบั้ม *Hook Line and Sinker* ให้แก่วง Phish ซึ่งยังสามารถหาชมได้ที่ Rock and Roll Hall of Fame ในปัจจุบัน นักวิจารณ์ชื่อ ปีเตอร์ ริด ได้แสดงความเห็นไว้ว่า “ผลงานด้าน กราฟิการ์ตของวันเนกัตเป็นที่รู้จักน้อยกว่างานด้านบันเทิงคดีของเขา แต่ก็เผยให้เห็นถึงการผสมผสานของสิ่งที่แตกต่างกันในยุคโพสต์ โมเดิร์น (Postmodern) การผสมผสานระหว่างความน่าอัศจรรย์กับความจาง ความรู้สึกและการประชดประชัน อารมณ์ขันและความเศร้าโศก”

http://en.wikipedia.org/wiki/Kurt_Vonnegut • <http://www.vonnegut.com/>

KURT VONNEGUT, JR. | เคิร์ต วันเนกัต, จูเนียร์

Confetti #19, 2004

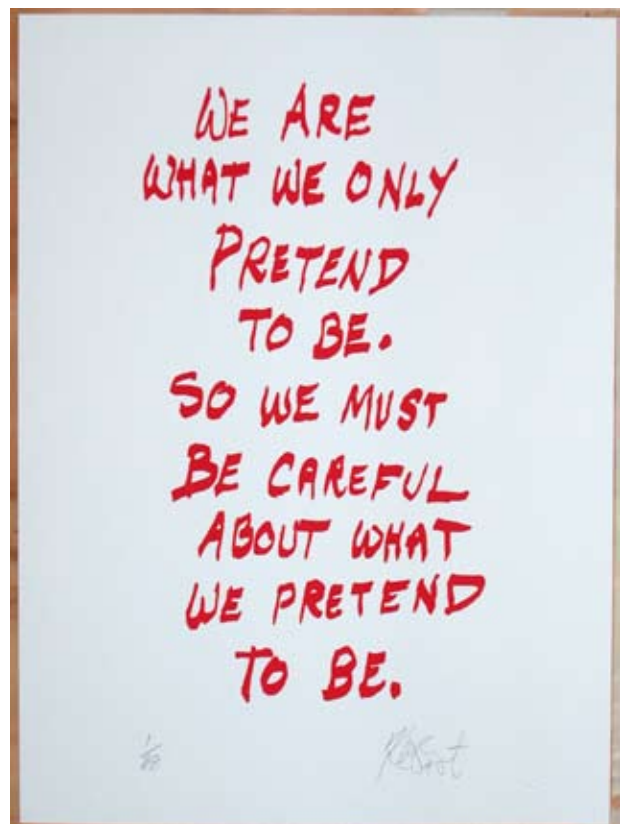
One color silkscreen print on white Coventry cotton paper, 15 x 11 in.
Copyright 2007 Origami Express LLC,
Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Confetti #19, 2004

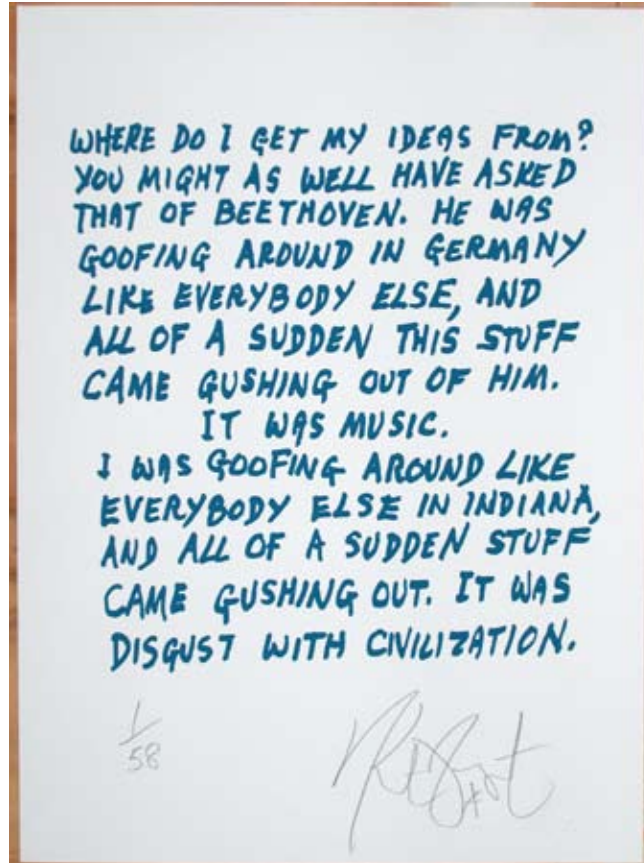
ภาพจากการทำซิลค์สกรีนสีเดียว พิมพ์ลงบนกระดาษที่ทำจากฝ้ายสีขาวจากเมืองโคเวนทรี (Coventry), 38,1 x 27,9 ซม. สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน รัฐเคนตักกี

Confetti #8, 2004
One color silkscreen print on white Coventry cotton paper, 15 x 11 in.
Copyright 2007 Origami Express LLC,
Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Confetti #8, 2004
ภาพจากการทำซิลค์สกรีนสีเดียว พิมพ์ลงบนกระดาษที่ทำจากฝ้ายสีขาวจากเมืองโคเวนทรี (Coventry), 38,1 x 27,9 ซม. สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน รัฐเคนตักกี

KURT VONNEGUT, JR. | เคิร์ต วันเนกัต, จูเนียร์

Confetti #4, 2004

One color silkscreen print on white Coventry cotton paper, 15 x 11 in.
Copyright 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Confetti #4, 2004

ภาพจากการทำซิลค์สกรีนสีเดียว พิมพ์ลงบนกระดาษที่ทำจากฝ้ายสีขาวจากเมืองโคเวนทรี (Coventry), 38,1 x 27,9 ซม.
สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน รัฐเคนตักกี

KURT VONNEGUT, JR. | เคิร์ต วันเนกัต, จูเนียร์

Purple Heart, 1997

Seven color silkscreen on Coventry deckle edge cotton paper, 24 x 18 in.
Copyright 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Purple Heart, 1997

ภาพจากการทำซิลค์สกรีนเจ็ดสี พิมพ์ลงบนกระดาษที่ทำจากฝ้ายเมืองโคเวนทรี (Coventry) และมีขอบกระดาษเป็นรอยขรุขระ, 61 x 45,7 ซม.
สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน รัฐเคนตักกี

KURT VONNEGUT, JR. | เคิร์ต วันเนกัต, จูเนียร์

Self-Portrait #1 with Yellow Hair, 1995

Silkscreen on paper, 37 ⁵/₁₆ x 29 ³/₅ in.

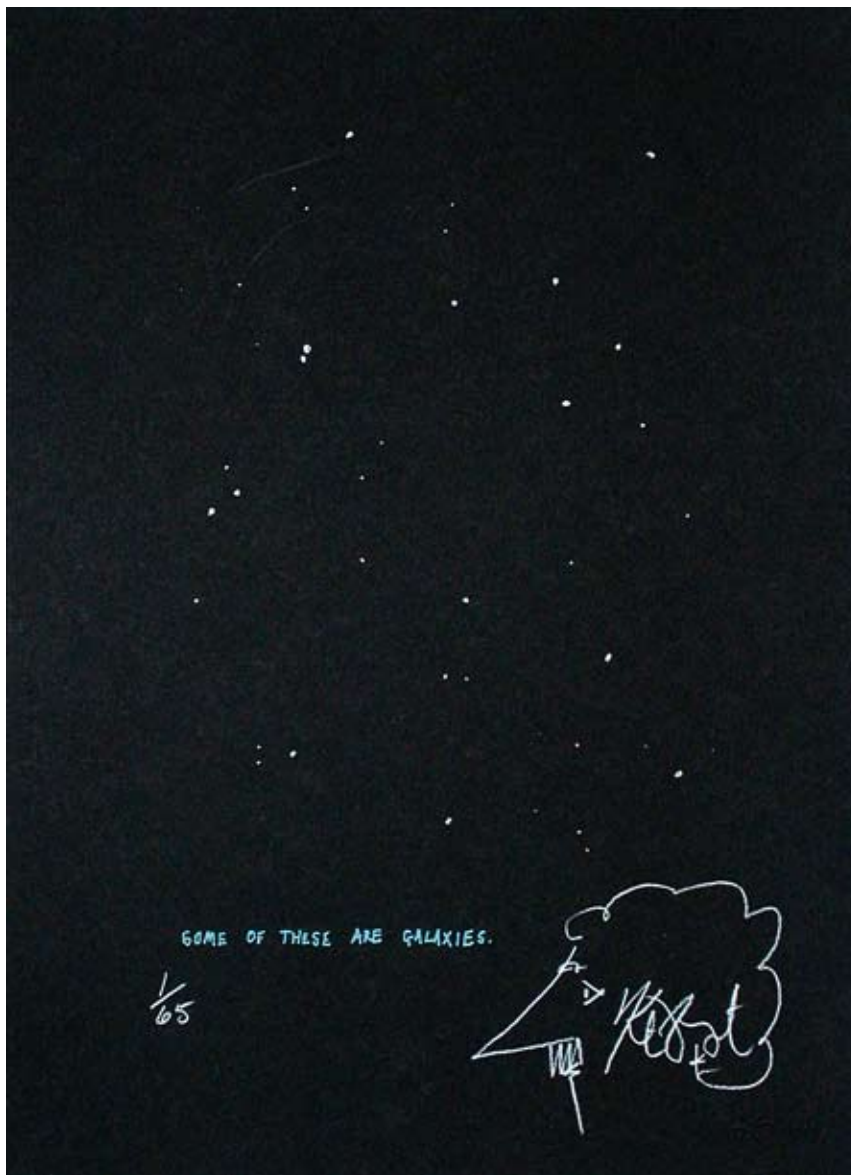
From the Collection of the Indiana State Museum and Historic Sites, Indianapolis, Indiana; Donated by Ann Stack

Self-Portrait #1 with Yellow Hair, 1995

ภาพจากการทำซิลค์สกรีน พิมพ์ลงบนกระดาษ, 94,8 x 75,2 ซม.)

จากภาพสะสมของ Indiana State Museum and Historic Sites เมืองอินเดียนาโพลิส สหรัฐอินเดียนา บริจาคโดย แอนน์ สแตคค์

KURT VONNEGUT, JR. | เคิร์ต วันเนกัต, จูเนียร์

Some of These Are Galaxies, 2006

Two color silkscreen on black Rising Stonehenge deckle edge cotton paper;
signed and numbered with a self-portrait in white pencil by the artist, 15 x 11 in.
Copyright 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Some of These Are Galaxies, 2006

ภาพจากการทำซิลค์สกรีนสองสี พิมพ์ลงบนกระดาษ Rising Stonehenge สีดำที่ทำจากฝ้ายและมีขอบกระดาษเป็นรอยขรุขระ
ได้มีการลงชื่อและหมายเลขกำกับ โดยศิลปินได้วาดภาพตนเองด้วยดินสอสีขาวไว้ด้วย, 38,1 x 27,9 ซม.),
สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน รัฐเคนตักกี

JOEL WASHINGTON | born 1960

Joel Washington was born in Indianapolis, Indiana, in 1960, and moved to Bloomington, Indiana, in 1975. A self-taught artist, he was inspired to be an animator and later a painter after viewing The Beatles' landmark film, *Yellow Submarine*, as a child. In particular, he was drawn to its use of color and graphic design. This movie, along with the entire 1960s era and such artists as Andy Warhol, Peter Max, LeRoy Neiman, and Roger Dean, continue to influence him. To date, he is engaged in five bodies of work, including one that features large acrylic pop renditions of various jazz and other musicians. Kirk has built a local reputation for his artwork: he has had several solo exhibitions at the Neal Marshall Black Cultural Center and Tutto Bene Gallery, among other venues, and his work has been purchased by Indiana University, the Indiana Memorial Building, and the Laughing Planet. He has also created work on commission for the University of North Carolina at Chapel Hill, and Indiana University musician and teacher Dave Baker.

www.indianamuseum.org

โจเอล วอชิงตัน | เกิดปี ค.ศ. 1960

โจเอล วอชิงตัน เกิดที่เมืองอินเดียนาโพลิส มลรัฐอินเดียนาปี 1960 และย้ายไปพำนักอยู่ที่เมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนาในปี 1975 ศิลปินผู้นี้ได้เรียนรู้และฝึกฝนศิลปะด้วยตัวเอง หลังจากได้ชมภาพยนตร์เรื่องสำคัญของวงดนตรีเดอะบีเทิลส์ (The Beatles) เรื่อง *Yellow Submarine* เมื่อตอนเป็นเด็ก เขาก็เกิดแรงบันดาลใจที่จะเป็นนักวาดการ์ตูนและเป็นจิตรกรในเวลาต่อมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาหลงใหลในการใช้สีและการออกแบบงานกราฟฟิกเป็นอย่างมาก ภาพยนตร์เรื่องนี้ตลอดจนช่วงคริสต์ทศวรรษ 1960 ที่มีศิลปินเช่น แอนดี้ วอร์ฮอล ปีเตอร์ แมกซ์ เลอรอย นีแมน และโรเจอร์ ดีน ได้มีอิทธิพลต่องานศิลปะของเขาเป็นอย่างมาก ในปัจจุบัน วอชิงตันสนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะห้าประเภท และหนึ่งในนั้นเป็นผลงานประเภทอะคริลิกขนาดใหญ่เกี่ยวกับศิลปินแจ๊สและนักดนตรีคนอื่น ๆ ผลงานศิลปะของเคิร์คได้สร้างชื่อเสียงในระดับท้องถิ่นให้เขา เขามีนิทรรศการผลงานเดี่ยวของตัวเองหลายครั้งรวมทั้งที่ Neal Marshall Black Cultural Center และ Tutto Bene Gallery และมหาวิทยาลัยอินเดียนา (Indiana University) อาคาร Indiana Memorial Building และ Laughing Planet ได้แสดงความสนใจซื้องานศิลปะของเขา เคิร์คยังได้รับผลิตผลงานศิลปะให้แก่ มหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนาแห่งแซฟเฟิลฮิลล์ (University of North Carolina at Chapel Hill) และนักดนตรีและอาจารย์ เดฟ เบคเกอร์ แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนา

www.indianamuseum.org

JOEL WASHINGTON | โจเอล วอชิงตัน

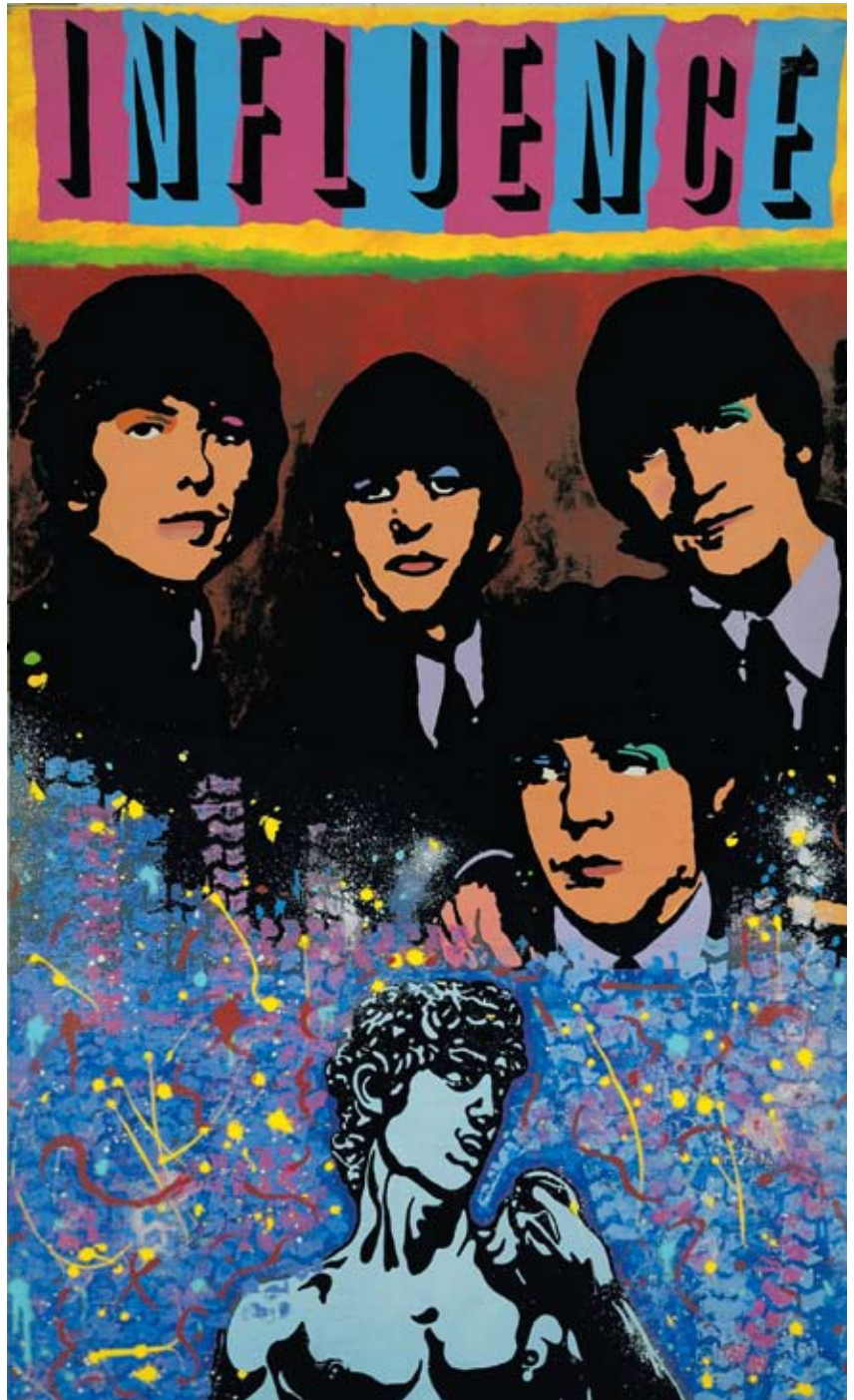
Jimi Hendrix, 1997
Acrylic on canvas, 72 x 48 in.
Courtesy of the artist, Bloomington, Indiana

Jimi Hendrix, 1997
ภาพเขียนสีอะคริลิก บนผ้าใบ
182,9 x 121,9 ซม.
เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน
จากเมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนา

JOEL WASHINGTON | โจเอล วอชิงตัน

Beatles (Influence), 1997
Acrylic on canvas, 72 x 48 in.
Courtesy of the artist,
Bloomington, Indiana

Beatles (Influence), 1997
ภาพเขียนสีอะคริลิก บนผืนผ้าใบ
182,9 x 121,9 ซม.
เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน
จากเมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนา

JOEL WASHINGTON | โจเอล วอชิงตัน

Rahsaan Roland Kirk, 2005

Acrylic on canvas, 72 x 48 in. Courtesy of the artist, Bloomington, Indiana

Rahsaan Roland Kirk, 2005

ภาพเขียนสีอะคริลิก บนผืนผ้าใบ, 182,9 x 121,9 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนา

JOEL WASHINGTON | โจเอล วอชิงตัน

Eric Dolphy, 2007

Acrylic on canvas, 36 x 24 in. Courtesy of the artist, Bloomington, Indiana

Eric Dolphy, 2007

ภาพเขียนสีอะคริลิก บนผืนผ้าใบ, 91,4 x 61 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนา

JOEL WASHINGTON | โจเอล วอชิงตัน

Jazz Man, 2000-2006

Acrylic on canvas, 28 ¾ x 22 ⅝ in.

From the Collection of the Indiana State Museum and Historic Sites, Indianapolis, Indiana

Jazz Man, 2000-2006

ภาพเขียนสีอะคริลิก บนผืนผ้าใบ, 73 x 57,5 ซม.

จากภาพสะสมของ Indiana State Museum and Historic Sites เมืองอินเดียนาโพลิส มลรัฐอินเดียนา

ACKNOWLEDGMENTS

Washington Anne Johnson, Director, ART in Embassies Program | Sarah Tanguy, Curator |
Jamie Arbolino, Registrar | Marcia Mayo, Senior Editor and Publications Project Coordinator |
Sally Mansfield, Editor | Amanda Brooks, Imaging Manager

Bangkok *General Services Office (GSO)*: Andrew Stowe, GSO Officer | Gustav Goger, GSO Officer | GSO Warehouse
Public Affairs Section: Pantip Jatchavala, Translator | Subhabhong Rarueysong, Translation Editor
Facilities Management: Tanakorn Wasuwat | Sukit Vivadhananond | Veerasak Puvanapha | Komsun Savisit |
Tanyapaun Pituckchon, Translator | William Bartlett, Photo of Ambassador and Mrs. John

Vienna Nathalie Mayer, Graphic Designer

ขอขอบคุณ

วอชิงตัน แอนน์ จอห์นสัน ผู้อำนวยการโครงการศิลปะในสถานเอกอัครราชทูต | ซาร่าห์ แทงกาย ภัณฑารักษ์ |
เจมี อาร์โบลีโน นายทะเบียน | มาร์เซีย เมโย บรรณาธิการอาวุโสและผู้ประสานงานโครงการสื่อสิ่งพิมพ์ |
แซลลี่ แมนสฟิลด์ บรรณาธิการ | อแมนด้า บรูคส์ ผู้จัดการฝ่ายภาพ

กรุงเทพฯ *General Services Office (GSO)*: แอนดรูว์ สโตว์ GSO Officer | กุสตาฟ โกเกอร์ GSO Officer | GSO Warehouse
Public Affairs Section: ปานทิพย์ จัชวาลา ผู้แปล | สุภาพงษ์ ระรวยทรง ผู้ตรวจแก้ไขคำแปล
Facilities Management: ธนากร วสุวัต | สุกิจ วิวัฒนานนท์ | วีระศักดิ์ ภูวนะผา | คมสันต์ สวัสดิฤทธิ์ |
ชญพร พิทักษ์ชน | วิลเลียม บาร์ทเลตต์ ผู้เอื้อเฟื้อภาพเอกอัครราชทูตจอห์นและภริยา

เวียนนา นาทาลี มมเยอร์ ออกแบบกราฟิก

Published by the ART in Embassies Program
U.S. Department of State, Washington, D.C.
June 2008